

Een wandeling met Gerard van der Stelt,

algemeen directeur SRK Rechtsbijstand

Op een zomerse dinsdagmiddag in juli spreken we af op een van de favoriete plekken van Gerard van der Stelt: het Vondelpark. Het is warm, Amsterdam is in vakantiesfeer en Gerard kan terugkijken op alweer acht maanden directievoorzitterschap bij SRK Rechtsbijstand. Een gesprek over besturen, passies en culturen.

Ben je vaak te vinden in het Vondelpark? Na een kort bezoek aan het Blauwe Theehuis, vangen we onze wandeling in het park aan: "Jazeker! Elke zondagochtend om een uur of acht loop ik hard, veelal hier in het Vondelpark en soms langs de Amstel. En hier zijn we bij mijn favoriete plek in het park: het Openluchttheater waar tijdens de zomermaanden prachtige voorstellingen worden gehouden en waar je kunt genieten van dans en muziekuitvoeringen. Even dreigde dit theater niet te kunnen voortbestaan, ook ik heb mijn stem laten horen om te zorgen dat dit stukje cultuur niet zou verdwijnen. Drie jaar geleden was ik hier bij het optreden van Alderliefste en Ramses Shaffy. Kippenvell! Het begon te stortregenen, maar iedereen bleef zitten."

Passie

Zijn passie is muziek, kunst en cultuur. Hij zit in het bestuur van het Muziekcentrum Nederland, hét kunst- en promotiecentrum voor de Nederlandse muziek, en in de Raad van Toezicht van

het Filmfonds. Gerard: "En ik zing en speel slag-gitaar in een band; De Hitmen. Om de vrijdagavond oefenen we en zo'n zesmaal per jaar treden we op. Popmuziek uit de jaren '60, '70, '80"

Had hij dus ook galeriehouder kunnen zijn geworden? "Nee, dát niet, ik heb meer dynamiek nodig, meer complexiteit. Na mijn studie aan de HEAO stapte ik in mijn eerste baantje bij RVS Verzekeringen, op de schadeafdeling. Ik had voor de HEAO gekozen, omdat ik eigenlijk alle opties nog wilde openhouden en me niet op voorhand wilde specialiseren. Overigens is dat nog steeds zo: ik houd van de breedte, ik ben een generalist die er niet van houdt om zich in detailkennis vast te bijten." Wat is, naast dat generalisme, de rode draad in zijn loopbaan als hij al zijn banen de revue laat passeren? Gerard hoeft niet lang na te denken: "Ik wil mensen mobiliseren, organisaties vooruit brengen. Dat klinkt misschien algemeen, maar ik vind het leuk om een organisatie een draai te laten maken en medewerkers daarin mee te nemen."

Doelen

Wat zou hij doen als hij een maand lang burgemeester van Amsterdam zou zijn? Lachend én serieus: "Ik zou het initiatief van Asscher en Cohen om het Centrum, inclusief de Wallen, mooier en leefbaarder te maken met een gezonde mix van wonen, horeca en bedrijven, voortzetten. Zij zijn daar met goede dingen bezig. Verder zou ik, maar dat is breder dan Amsterdam, hoge prioriteit geven aan het verbeteren van de samenleving: meer fatsoen, respect en verdraagzaamheid, dat is ontzettend hard nodig. Ik zie daar een leidende rol voor de politiek, maar ook een grote rol voor de samenleving



GERARD VAN DER STELT

Gerard van der Stelt (1957) rondde de HEAO (Economisch-Juridische richting) af, en startte zijn loopbaan bij RVS als schaderegelaar. Hij werkte vervolgens bij Kluwer in Deventer en daarna voor Reuters en VNU in de Verenigde Staten. In 1999 werd hij bestuursvoorzitter van NCM (Atradius) om in 2004 over te stappen naar de directie van SNT en daarna in 2005 naar de directie van Meeùs. Vanaf 2006 werkte hij als interim-bestuurder bij onder meer Menzis, Friesland Bank Assurantiën en Arbo Unie. Sinds november 2009 is hij directievoorzitter bij SRK Rechtsbijstand. Van der Stelt woont met zijn vrouw in Amsterdam en heeft twee uitwonende kinderen van resp. 24 en 22 jaar.



zélf. Maar hoe... tja, dat is lastig. Je kunt me in elk geval niet verwijten dat ik dan geen ambitieuze doelen zou hebben."

Buitenland

Heeft hij ambitieuze doelen voor SRK? "Jazeker! Wij hebben verstand van veel rechtsgebieden en kunnen klanten goed, snel en tegen lage kosten juridisch bijstaan. Dat doet SRK nu voor de klanten van elf verzekeraars en onze deskundigheid wil ik voor veel meer klanten gaan inzetten." Inmiddels werkt Gerard, na een internationale carrière, al weer ruim elf jaar in Nederland. 'Kriebelt' een functie in het buitenland nog? Stellig: "Nee, totaal niet. Ik heb lang in het buitenland gewoond. Als kind woonde ik in diverse landen; mijn vader werkte bij Shell. Mijn ouders vonden dat ik mijn middelbare school in Nederland moest volgen, dus kwam ik op mijn twaalfde naar Nederland. Later ging ik zelf in de VS werken voor Reuters en VNU; mijn kinderen waren toen nog heel jong. Het moment dat VNU de dochteronderneming waarvoor ik werkte in de VS verkocht, viel samen met onze wens om naar Nederland terug te gaan. Mijn vrouw en ik zijn inmiddels zo verknocht aan Amsterdam, wij gaan hier echt niet weg. Wel gaan we regelmatig naar ons huis in Zuid-Frankrijk. We waren er in juni twee weken, en zullen in september ook nog wel even gaan." De zomermaanden? "Werken én een vakantiegevoel hebben in Amsterdam."

Werkt hij veel in het weekend? "Als het even kan, houd ik het weekend vrij, hoewel dat niet altijd

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

lukt. Op vrijdagavond repeteer ik dus vaak met de band, op zaterdagochtend doen mijn vrouw en ik altijd boodschappen op de Nieuwmarkt. En dan met een kop koffie en het Parool op een terras. 's Avonds zien wij vrienden of gaan wij naar een culturele activiteit. En op zondag lopen we dus hier een rondje Vondelpark, om vervolgens naar muziek te luisteren, kranten te lezen of door Amsterdam te slenteren. Of een boek lezen, waar ik doordeweeks niet aan toe kom. Momenteel herlees ik 'The dean's december' van Saul Bellow. Ook eten wij regelmatig met onze kinderen."

Muziek

Als hij terugkijkt op zijn eigen opvoeding en de opvoeding die hij zijn kinderen heeft gegeven, ziet hij dan grote verschillen? "Een belangrijke overeenkomst is wel muziek. Ik ben zelf opgevoed met muziek, en ook in ons gezin is muziek belangrijk. Er zijn ook verschillen, die deels ook met de generaties te maken hebben. Ik ben enig kind en had weliswaar een warme maar toch meer formele band met mijn eigen ouders dan mijn kinderen nu met ons hebben. Mijn generatie en die van onze kinderen staan, vind ik, dicht bij elkaar." Ongemerkt zijn we het terras van het Filmmuseum genaderd, en zetten we ons gesprek met een glas wijn voort in de rieten stoelen: alsof het vakantie is. ■